

РЕШЕНИЕ

№ 3654

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **1315** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. Й., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 03.12.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 20336 по описа за 2019 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, В ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) №23-002876/11.11.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място]. Поддържа, че в оспорваната му част съдебният акт е постановен в противоречие с материалноправните норми и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че извършването на твърдяното нарушение не е било доказано по несъмнен начин. Смята, че актосъставителят не е спазил изискването за посочване на точния адрес на лицето, което е претърпяло имуществени вреди от нарушението. Сочи, че актосъставителят не е взел лично участие в проверката, но въпреки това е констатирал нарушението. Претендира, че от Акта за установяване на нарушението (АУАН) не става ясно по какъв начин е започнала въпросната проверка, кога е започнала и кога е констатирано нарушението. Изтъква, че НП съдържа противоречиви данни по отношение на датата на извършване на нарушението. Прави

искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено изцяло НП № 23-002876/11.11.2019 г. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ – [населено място], представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. В. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна.

Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Н. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 23-002876/11.11.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място], на касатора [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на ДИТ е било установено, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор с лицето А. Джасам Хубетер, заварено да работи като „продавач-консултант“ на 15.06.2019 г. в обект „магазин за парфюмерия и козметика“, стопанисван от [фирма], с което е нарушена разпоредбата на чл. 61, ал. 1 КТ във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ.

С процесния съдебен акт е ИЗМЕНЕНО НП №23-002876/11.11.2019г.НП, като е намален размерът на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ от 3000 (три хиляди) лева на 1500 (хиляда и петстотин) лева, при отчитане на основанията по чл.27, ал.2 ЗАНН.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: АУАН и издаденото въз основа на него НП са съобразени с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им. Отразеното в акта и в НП е обстоятелствено и пълно, съобразено с изискванията на процесуалните и материалноправни норми. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и в НП правна квалификация на същото. АУАН е съставен, съответно НП – издадено, от компетентни длъжностни лица, за което е налице и съответно оправомощаване при спазване на изискванията за териториална и материална компетентност. СРС е установил, че в хода на производството не са били допуснати съществени процесуални нарушения, а от събраните доказателства се установява, че [фирма], в качеството му на работодател, е извършило вмененото му нарушение на чл.61, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 КТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Решаващият състав е приел, че процесното нарушение е първо от този вид за дружеството, не с висока степен на обществена опасност, липсват данни за други

нарушения от този вид на трудовото законодателство от страна на този работодател, поради и което имуществената санкция е била изменена в минимален размер.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 19^{-ти} с-в.

Нормата на чл.61, ал.1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение – работник и работодател, да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Разпоредбата на чл.1, ал.2 КТ предписва, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл.62, ал.1 КТ), работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа, екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 КТ, заверено от териториалната дирекция на НАП (чл.63, ал.1 КТ). По аргумент от разпоредбата на чл.63, ал.3 КТ, работникът постъпва на работа в едноседмичен срок от получаване на тези документи. Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в разпоредбата на чл 66, ал.1 КТ – място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнително възнаграждение, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнената от А. Джасам Хубетер декларация от 15.06.2019г. – място на работа, длъжност – „продавач-консултант“, работно време от 10.00 до 19.00 часа, месечно трудово възнаграждение – 200 лева.

Отговорността на работодателя в пълна степен може да бъде ангажирана за неизпълнение на задължението му по чл. 61, ал. 1 КТ да сключи трудов договор с работника преди постъпването му на работа. Доколкото е икономически по-силната страна, безспорно лицето, ангажиращо волята на работодателя – търговско дружество, следва да носи отговорност за липсата на трудов договор с физическо лице, което е заварено да изпълнява характерна трудова дейност на 15.06.2019 г. В този смисъл доводите на районния съд са правилни, обосновани, задълбочени и изведени при напълно изяснена фактическа обстановка, водеща до доказаност на извършеното нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 КТ. Настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай става дума за системно, а не за инцидентно предоставяне на работна сила и че осъществяваната от А. Джасам Хубетер дейност по продажби се явява типична и от кръга на дейностите, които следва да бъдат уредени като трудовоправни, тъй като всеки магазин, какъвто е проверяваният обект, се нуждае системно от лице, което да обслужва клиентите при извършване на продажби. Правилно съдът не е кредитирал представения с административната преписка трудов договор, сключен между страните [фирма] и К. М. К., но подписан от А. Джасам Хубетер. Поради посоченото разминаване, остава съмнението, че той се отнася именно за служителя Хубетер и че изобщо е породил правни последици за него.

Неоснователни са доводите на касатора за извършени съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Актът за установяване на административното нарушение, съобразно чл. 42, ал. 1, т. 9 ЗАНН, трябва да съдържа имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер. Непосочването на

адреса на същите не представлява нарушение от категорията на съществени, което да е довело до накърняване правото на защита на наказаното лице. Ирелевантни за състава на нарушението са обстоятелствата, касаещи начина и времето на започване на проверката по спазване на трудовото законодателство, тъй като това са факти, които не са включени в обективната или субективна страна на състава на вмененото на работодателя нарушение. Голословно остава твърденето на кастора, че актосъставителят не е взел участие в проверката, предвид факта, че протокол за извършване на проверка от 11.09.2019 г. и АУАН № 23-002876/11.09.2019 г. са съставени от едно и също длъжностно лице в Дирекция „ИТ – Софийска област“ – [населено място]. Твърдяното от оспорващия разминаване при посочване на датата на извършване на нарушението (само на едно място в обстоятелствената част на НП, под черта е посочена година 2018 г., вместо 2019 г.) съдът определя като техническа грешка, предвид факта, че по-горе на две места е посочена правилната година на извършване на нарушението.

Правилно първостепенният съд е определил като несправедлив определения от АНО размер на наложеното административно наказание и го е намалил до минимално предвидения в санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 КТ. Пределите на имуществената санкция варират в обхвата от 1500 до 15000 лева. В НП не са изложени никакви съображения относно индивидуализацията на административното наказание, обосноваващи налагането му в размер от 3000 лева, респ. не са изследвани релевантните обстоятелства по чл.27, ал.2 ЗАНН, а не е дължимо от съда да извежда предполагаемата воля на наказващия орган. Поради това санкцията правилно е била изменена според установения в чл.414, ал.3 КТ минимум. Нарушението е било първо за наказаното лице, като не са установени доказателства за системност или за настъпване на допълнителни несъставомерни вреди. Извършена е правилна преценка от страна на СРС на баланса между засегнатите обществени отношения и интереса на санкционираното лице, с цел даване на превес на приучването към изпълнение на задълженията на работодателя при наемане на хора, предоставящи за него работна сила.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр. 94/29.11.2019г.), във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 03.12.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 20336 по описа за 2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ – [населено място], сумата 80 (осемдесет) лева – разноси по к.а.х. дело №1315/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.